

Alléén bang voor termijnovers

Met haar 22 jaar is mr. Dominique Donkersloot nog niet half zo oud als de Orde. Ze is dan ook de jongste beëdigde advocate van Nederland. Op 1 november 2001 trad ze in dienst bij Damman Advocaten in Amersfoort.

Dit kantoor bood haar de mogelijkheid die andere partijen niet konden bieden: het zelfstandig beoefenen van straf- en familierecht. Inherent aan deze rechtsgebieden is dat veel op toevoegingsbasis wordt gewerkt. In december werd Donkersloot beëdigd.

Op het moment van schrijven is ze dus nog volop in opleiding, maar ook al zelfstandig aan het werk.

Wat doe je bij Damman?

‘Dit kantoor houdt zich naast arbeidsrecht vooral bezig met strafrecht en familierecht, allebei de zogenaamde “natte sectie”. De dozen tissues staan hier inderdaad vaak op tafel. Ik vind het heel mooi als ik een positieve wending kan geven aan een emotionele kwestie. Dat is één van de redenen waarom ik voor dit vak heb gekozen. In de opleiding ben ik er ook goed op voorbereid. Van de praktijklessen en de daarmee gepaard gaande rollenspellen heb ik veel opgestoken over omgaan met emotionele cliënten en slachtoffers. De theoretische stof vond ik tot nu toe wat minder diepgaand. Ik vind het goed dat de vergoeding voor toevoegingen omhoog gaat. Het bevestigt dat dergelijke zaken niet “minder” zijn. Ook hier op kantoor zijn we hard bezig om aan de nieuwe normen te voldoen. Ik vind het wel jammer dat zo’n kwaliteits-eis niet tegelijk wordt gesteld voor kantoren die zich richten op betalende cliënten en niet of weinig op toevoegingsbasis werken.’

Je bent erg jong advocaat geworden...

‘Ik heb een kleuterklas overgeslagen, kon te goed knippen en plakken. Daarna heb ik school en studie gewoon doorlopen in de tijd die ervoor staat. 22 is misschien jong voor een advocaat, maar voor mijn cliënten speelt dat niet. Jij bent de advocaat, dus jij weet alles. Ja, dat is een zware druk, maar ik maak me er geen zorgen over. Het gaat uiteindelijk niet om leeftijd, maar om kwaliteit. Problemen die ik tegenkom kan ik gelukkig veel bespreken met mijn opleidingsgenoten. Hoewel ik ook probeer de Jonge Balie regelmatig te bezoeken, heb ik met hen toch het beste contact. Ze maken hetzelfde door, je kunt samen ervaringen bespreken. Je zit in hetzelfde schuitje en begrijpt elkaar! Dat ik vrouw ben is eerder een voordeel dan een nadeel, juist bij strafrechtcliënten. Dat zijn overwegend mannen, en tegenover een vrouw stellen ze zich minder agressief op. Ik heb me nog nooit bedreigd of angstig gevoeld. Mijn enige angst is die om termijnen te overschrijden.’

Een drukke baan?

‘De werkdruk is best hoog. Ik werk zo’n vijftig uur per week, maar besteed momenteel daarbinnen ook ongeveer een dag per week aan de opleiding. De bijeenkomsten in verband met de opleiding bereid ik in mijn vrije tijd voor. Door het werken in de advocatuur kom ik nog wel eens voor een conflict te staan. Ik ben

chrijding

een perfectionist, maar moet nu leren om prioriteiten te stellen. Je overschat je eigen werktempo als je begint. Bovendien heb ik de neiging om alle zaken aan te nemen omdat ik ze zo interessant vind, en dan snijd je jezelf soms in de vingers. Eigenlijk zou planning een vak moeten zijn op de opleiding. Maar goed, sommige zaken zijn niet te plannen. Zeker strafrecht is rennen en vliegen. Maar ook bij familierecht gebeuren er regelmatig onverwachte dingen, die meteen aandacht eisen. Dat is juist ook wat ik zo uitdagend vind aan dit werk.'

Hoe zie je de toekomst professioneel?

'Aan de ene kant zie je een verzakelijking optreden. Door de lage vergoeding voor toevoegingen zijn steeds minder advocaten bereid op toevoegingsbasis te werken. Als deze tendens doorzet, zullen de sociaal zwakkeren in de toekomst steeds meer aangewezen zijn op rechtsbijstandverzekeringen. Een slechte zaak. Aan de andere kant wordt het recht ook "zachter". Er wordt bij echtscheidingen bijvoorbeeld meer aangestuurd op een oplossing waarmee beide partijen kunnen leven. Overleg en het creëren van begrip tussen beide echtgenoten speelt daar een grote rol in. Bovendien stuurt de rechterlijke macht vaker aan op schikkingen. De opkomst van mediation is daar een belangrijk voorbeeld van. Het lijkt me heel leuk en interessant om in de toekomst zo'n rol als mediator te vervullen. Een Amerikaanse claimcultuur verwacht ik hier niet. Daar zie ik juist de waarde van zelfregulering door de Orde. Door zaken als volledige no cure no pay uit te sluiten, waarborg je de kwaliteit van de rechtsbijstand.'

Wil je ooit een eigen kantoor openen?

'Of over vijftig jaar een kantoor mijn naam draagt, kan ik nu niet zeggen. Daar ben ik niet zo mee bezig, ik heb het druk genoeg met het heden. Ik blijf dit doen zolang ik het mij voldoening geeft – en op dit moment vind ik het hartstikke leuk. Ik streef er niet naar om een celebrity-advocate te worden. De aandacht van de media trekken vind ik in de meeste gevallen ongepast, ik vraag me ook af of het nodig is. Ach, we zullen zien wat de toekomst brengt. Maar als ik over vijftig jaar nog advocaat ben, mag je me gerust weer interviewen!'

T. den Heijer, tekstschrijver

